

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 487/21	
<u>Wyrok został wydany w trybie art. 343a k.p.k. w zw. z art. 338a k.p.k., wobec tego Sąd ograniczył uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</u>			
1. USTALENIE FAKTÓW			
o.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	T. K.	I. w dniu 26 kwietnia 2021r. w W. przy ul. (...) w sklepie (...), poprzez użycie w transakcji zbliżeniowej karty bankomatowej V. o numerze (...) należącej do K. S., przypisanej do rachunku bankowego o numerze (...) prowadzonego w (...) Bank S.A. pokonał zabezpieczenia elektroniczne włamując się do systemu bankowego, a następnie dokonał kradzieży pieniędzy w kwocie 3,79 zł na szkodę K. S., przy czym	

		<p>czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi,</p> <p><i>tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k.</i></p> <p>II. w dniu 26 kwietnia 2021r. w W. przy ul. (...) w sklepie (...), poprzez użycie w transakcji zbliżeniowej karty bankomatowej V. o numerze (...) należącej do K. S., przypisanej do rachunku bankowego o numerze (...) prowadzonego w (...) Bank S.A. pokonał zabezpieczenia elektroniczne włamując się do systemu bankowego, a następnie dokonał kradzieży pieniędzy w kwocie 58,97 zł na szkodę K. S., przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi,</p> <p><i>tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k.</i></p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<i>0.1.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
o.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	T. K.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

Zauważyć należy, że kradzież z włamaniem z art. 279 § 1 k.k. zachodzi wtedy, gdy sprawca zabiera mienie w celu przywłaszczenia w następstwie usunięcia przeszkody materialnej, będącej częścią konstrukcji pomieszczenia zamkniętego lub specjalnym zabezpieczeniem chroniącym dostęp do mienia (wyrok SN z 3 lutego 1999 r., V KKN 566/98). Przestępstwo to należy do kategorii tzw. przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym jest przywłaszczenie cudzej rzeczy ruchomej. Celem działania sprawcy musi być włączenie rzeczy do majątku sprawcy, objęcie jej w posiadanie lub postępowanie z nią jak z własną.

W efekcie działania osoby nieuprawnionej do posługiwania się kartą płatniczą, bezspornym jest, że używając skradzionej karty doprowadza do zmniejszenia aktywów na rachunku jej właściciela. W istocie dokonuje więc włamania w drodze przełamania zabezpieczeń elektronicznych i zaboru mienia w postaci wartości pieniężnych zapisanych w systemie informatycznym

banku (wyrok SO Warszawa z 22 września 2017 r., VI Ka 508/17). Zabezpieczenie elektroniczne zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym przez Sąd Najwyższy (wyrok SN z dnia 9 września 2004 r., V KK 144/04), związane z kodem dostępu jest ekwiwalentem fizycznego zamknięcia rzeczy w pomieszczeniu. Kod jako swoisty i niepowtarzalny klucz elektroniczny zabezpieczający dostęp do konta bankowego danej osoby za pośrednictwem bankomatu wraz z kartą bankomatową stanowią przeszkodę do zawładnięcia mieniem innej osoby (wyrok SA we Wrocławiu z 9 lipca 2014 r., II AKa 180/14).

Okoliczności przedmiotowej sprawy pozwoliły na jednoznaczne ustalenie, że oskarżony wypełnił znamiona przestępstwa kradzieży z włamaniem. Działał w celu przywłaszczenia pieniędzy, tj. włączenia ich do swego stanu posiadania, bez żadnej ku temu podstawy i bez zgody uprawnionych osób. W tym celu pokonał zabezpieczenie elektroniczne włamując się do systemu bankowego, gdyż użył karty bankomatowej opatrzonej specjalnym kluczem elektronicznym umożliwiającym dokonanie transakcji

zblizeniowej niewymagającej wpisania kodu (...) i środkami znajdującymi się na koncie bankowym K. S. dwukrotnie zapłacił za dokonane zakupy w sklepie.

W realiach niniejszej sprawy Sąd doszedł do wniosku, że czyny oskarżonego należało ocenić jako występki mniejszej wagi. Ocena, czy konkretny czyn stanowi wypadek mniejszej wagi przestępstw wymienionych w art. 283 k.k., wynika z analizy kryteriów z art. 115 § 2 k.k. W tym zakresie Sąd uwzględnił, że oskarżony dopuścił się kradzieży mienia dokonując tylko dwóch transakcji o niskiej wartości 3,79 zł i 58,97 zł, działanie oskarżonego było incydentalne, nieprzemyślane, po czym oskarżony zrozumiał, że popełnił błąd i znaleziony portfel oddał Policji z całą zawartością, wyraził również skruchę.

Przed otwarciem przewodu sądowego oskarżony złożył wniosek o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy. W ocenie Sądu wniosek ten zasługiwał na uwzględnienie, gdyż zostały spełnione warunki określone w art. 338 k.p.k. art. 343 k.p.k. i 343a k.p.k. Zarzucone oskarżonemu czyny zagrożone są karą, która nie przekracza

15 lat, wniosek o skazanie został złożony przed doręczeniem mu zawiadomienia o terminie rozprawy. Okoliczności popełnienia przestępstwa i wina nie budzą wątpliwości, bowiem zgromadzony w postępowaniu przygotowawczym materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje na sprawstwo oskarżonego, który również przyznaje się do winy. Postawa oskarżonego wskazuje, że cele postępowania zostaną osiągnięte, gdyż wyraził skruchę oraz zrozumiał swój błąd. W sprawie znajdzie zastosowanie art. 46 k.k. Prokurator wyraził zgodę na uwzględnienie wniosku, a prawidłowo zawiadomiony pokrzywdzony nie sprzeciwił się jego uwzględnieniu.

Jednocześnie, Sąd nie stwierdził jakichkolwiek okoliczności wyłączających winę oskarżonego.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
T. K.	I	I	<u>Przy wymiarze kary sąd wziął pod uwagę</u> 1. zagrożenie ustawowe czynu z art. 279 §1 kk w zw. z art. 283 k.k.: kara

pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5;

2. okoliczności obciążające:

- znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, na który składa się rodzaj dobra prawnego naruszonego przez oskarżonego, tj. mienie oraz działanie oskarżonego w celu czysto majątkowym;
- znaczny stopień winy, z tożsamyh względów dla których Sąd uznał znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, bowiem oskarżony umyślnie z zamiarem bezpośrednim kierunkowym popełnił przypisany mu czyn;

2. okoliczności łagodzące:

- brak uprzedniej karalności;
- wyrażenie skruchy;
- wyrażenie chęci naprawienia szkody;
- dokonanie tylko dwóch transakcji;
- niska wartość szkody.

Sąd ustalił, że oskarżony działał w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem takiej samej sposobności, a wobec tego zarzucone

mu czyny stanowią ciąg przestępstw z art. 91 § 1 k.k. Zgodnie z treścią tego przepisu, jeżeli sprawca popełnia w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, sąd orzeka jedną karę określoną w przepisie stanowiącym podstawę jej wymiaru dla każdego z tych przestępstw, w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Mając na uwadze treść powołanego przepisu oraz okoliczność w postaci popełnienia przez oskarżonego czynów w takich samych okolicznościach, Sąd przyjął, iż czyny przypisane oskarżonemu stanowią ciąg przestępstw kwalifikowanych z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i przy zastosowaniu art. 37a §1 k.k. wymierzył oskarżonemu jedną karę 100 stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki na 10 zł.

Tak orzeczona kara w ocenie Sądu jest słuszna i sprawiedliwa. Zdaniem sądu wymierzona kara jest adekwatna do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości

			czynu i stanowić będzie dla oskarżonego stosowne ostrzeżenie i dolegliwość, sprawiając, że w przyszłości oskarżony będzie przestrzegać porządku prawnego. Jednocześnie kara nie jest nadmiernie surowa.
T. K.	II	I	Zgodnie z dyspozycją art. 46 § 1 k.k. Sąd zobowiązał oskarżonego do zapłaty tytułem naprawiania szkody wyrządzonej przestępstwem na rzecz pokrzywdzonego K. S. kwoty 62,76 zł.
5. Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
T. K.	III	I	Zgodnie z dyspozycją art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny należało oskarżonemu zaliczyć okres zatrzymania w dniu 5 maja 2021r.od godz. 17.30 do godz. 19.40.
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji			

<p>prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>IV</p>	<p>Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, nie obciążył go opłatą, z czego poniesione wydatki przejął na rachunek Skarbu Państwa z uwagi na jego trudną sytuację finansową i pozostawanie na utrzymaniu żony.</p>	
<p>V</p>	<p>Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. i § 17 ust. 2 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądzone od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. S. kwotę 420 złotych powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług (VAT) tytułem zwrotu nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu, uwzględniając uczestniczenie na 1 terminie posiedzenia.</p>	

6. Podpis	